

Ulve og lemminger ... ugebrev nr. 5, 30. juni 1998

Heroppe viser vejret sig stadig fra sin mere kedelige side - det er lidt koldt og tågen hænger tæt og lavt og lægger effektivt låg over Zackenbergdalen. Kun enkelte dage med sol og forår er det blevet til de sidste par ugers tid, hvilket har forvoldt en del logistiske problemer, som har givet logistikkerne Henrik Lassen og Kresten Mathiessen grå hår i hovedet: Kirsten Christoffersen og Frank Landkildehus kunne ikke komme hjem, mens Torben R. Christensen, Anna Karlsson og Lotte Illeris ikke kunne komme herop fra Island. De mange forsinkelser til trods lykkedes det dog til sidst at få folk bragt til deres respektive bestemmelsessteder, så nu har stationens nyankomne travlt med at få gang i deres forskningsprojekter (drivhusgasser). Stationens bemanning er nu således oppe på ni personer, men vi fylder stadig ikke meget i den store natur, der er så meget af heroppe.

Elven synes nu endeligt at være besejret: Sne og is i elvlejet er nu smeltet så meget, at vi har kunnet montere den wire, der skal hjælpe os og gummibåden, om ikke tørskoede, så sikkert over elven. Wiren har også muliggjort årets første rigtige måling af Zackenbergelvens vandføring, så nu synes hele GeoBasis at være på skinner, til GeoBasis-assistent Steen B. Petersens store tilfredsstillelse.

BioBasis forløber også planmæssigt - næsten. Den tætte tåge har i størstedelen af juni måned umuliggjort de daglige tællinger af moskusokser og sæler fra taget af radiohytten. Til gengæld er vadefugle og kjoever i fuld gang med rugningen. De foreløbige opgørelser af rugningens starttidspunkt viser kun mindre afvigelser fra sidste år, den megen sne til trods. En enlig ravneunge har de sidste par dage holdt til lige omkring stationen, men vi forsøger at gøre den sky, så vi ikke får os et ufrivilligt "kæledyr".

Dalens planteliv står mange steder i fuldt flor, men generelt synes vinterens store mængder sne at have forsinket forårets komme i store dele af undersøgelsesområdet. Det kolde og solfrie vejr har også bevirket at insektaktiviteten stadig ikke er særlig stor, men foreløbigt er vi bare glade for at stikmyggene endnu ikke er tilstede i større mængder - kun ganske få stik er det blevet til indtil nu, men det skal vi jo nok nå at indhente.

Alle områdets landlevende pattedyr har nu vist sig for os: Ræv, hermelin, snehare, halsbåndslemming, moskusokser og sidst, men ikke mindst, ulv. Hans Meltofte var så heldig at se hele tre af slagsen få kilometer fra stationen, inde i Oksebakkerne. De havde fulgt hans spor og iagttog ham fra behørig afstand, mens han afsøgte området for vadefuglereder. Til slut stillede de sig op til parade og hylede i kor, hvorefter de forsvandt mod nord.

Der er stadig mange lemminger - faktisk vrimler det med dem overalt. Inden for de sidste to-tre uger har de forladt deres sikre tilværelse under sneen og er flyttet op på de mere tørre barmarkspletter, hvor de har gravet små huler ind i skrænterne. Niels M. Schmidt har påsat i alt 10 radiosendere på lemminger, som han nu følger rundt i terrænet for at undersøge deres habitatudnyttelse. To mærkede lemminger er dog allerede forsvundet - sandsynligvis er de blevet ædt af en af de mange kjoever, som konstant hænger i luften og nådesløst spejder ud over dalen.

Vores kok, Joakim Larsen, jonglerer i køkkenet og forkæler os, så det grænser til det urimelige. Bare ikke standarden falder proportionalt med, at antallet af folk på stationen stiger! Friske proviantforsyninger

kommer ind med flyet fra Island, men proviantdepotet bugner stadig af de mere langtidsholdbare råvarer, som alle har det fint, men trods alt ser lidt sjove ud efter den lange vinter i den store fryser.

/Niels M. Schmidt